Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Pesti Központi Kerületi Bíróság (Ungari) 20. novembril 2013 — Mertin Meat Kft. *versus* Géza Simonfay, Ulrich Salburg

(Kohtuasi C-586/13)

(2014/C 71/04)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Pesti Központi Kerületi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Mertin Meat Kft.

Vastustajad: Géza Simonfay, Ulrich Salburg

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu õiguse, eelkõige Euroopa Kohtu otsuses liidetud kohtuasjades C-307/09–C-309/09 ([1]) sõnastatud tööjõu vahendamise määratluse kohaselt on tegemist tööjõu vahendamisega juhul, kui käsundisaaja kohustub oma töötajatega käsundiandja tapamajas, temalt üüritud ruumides töötlema veiserümpasid ja pakendama need müügiks valmis lihapakenditesse; tasu maksmine käsundisaajale on ette nähtud töödeldud liha kilogrammide alusel ja liha töötlemise kvaliteedi puuduste korral peab käsundisaaja leppima mahaarvamistega töötlemise kokkulepitud hinnast, võttes arvesse ka seda, käsundisaaja osutab vastuvõtvas liikmesriigis teenuseid ainult ühele ja samale tellijale ja liha töötlemise kvaliteeti kontrollib samuti käsundiandja?

2. Kas Euroopa Kohtu otsuses liidetud kohtuasjades C-307/09–C-309/09 väljendatud põhimõtet, mille kohaselt võib tööjõu vahendamist piirata 1. mail 2004 ühinenud liikmesriikide ühinemislepingute nende üleminekusätete kehtivuse ajal, mis puudutavad töötajate vaba liikumist, ka selliste töötajate vahendamisele, keda 1. mail 2004 ühinenud liikmesriigi asukohaga ettevõtja vahendab Austriasse, kui töötaja lähetatakse sellises tegevusharus, millele ühinemislepingute kaitse ei laiene?

([1]) Euroopa Kohtu (teine koda) 10. veebruari 2011. aasta otsus.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshofs (Austria) 19. novembril 2013 — F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

(Kohtuasi C-589/13)

(2014/C 71/05)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

Vastustaja: Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Wien

Eelotsuse küsimus

Kas EÜ asutamislepingu artiklit 56 (nüüd ELTL artikkel 63) tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus Austria sihtasutuse kapitalitulu ja osaluste võõrandamisest saadava tulu maksustamise kord, mis Austrias ühekordse maksustamise tagamise eesmärgil näeb ette sihtasutuse maksustamise „esialgse tulumaksuga" ainult juhul, kui topeltmaksustamise vältimise lepingu alusel on sihtasutuse tehtud väljamakse saaja vabastatud kohustusest tasuda väljamaksetelt üldjuhul kinnipeetavat maksu kapitalitulult?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 21. novembril 2013 — „go fair" Zeitarbeit OHG *versus* Finanzamt Hamburg-Altona

(Kohtuasi C-594/13)

(2014/C 71/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: „go fair" Zeitarbeit OHG

Vastustaja: Finanzamt Hamburg-Altona

Eelotsuse küsimused

1. Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ ([1]), mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 132 lõike 1 punkti g tõlgendamise kohta:

a) Kas liikmesriik saab talle antud kaalutlusõigust seoses organisatsiooni heategevana tunnustamisega teostada nii, et ta tunnustab heategeva organisatsioonina küll isikuid, kes osutavad teenuseid sotsiaalhooldus- ja hoolduskassadele, kuid jätab tunnustamata riikliku tunnistusega hooldustöötajad, kes osutavad teenuseid vahetult hooldust vajavatele isikutele?

b) Juhul kui riikliku tunnistusega hooldustöötajaid tuleb tunnustada heategeva organisatsioonina, siis kas sellise tööjõurendiettevõtja tunnustamine, kes annab riikliku tunnistusega hooldustöötajaid rendile tunnustatud hoolduskasutustele (vastuvõtvad asutused), tuleneb renditöötajate tunnustamisest?

2. Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 134 punkti a tõlgendamise kohta:

Kas riikliku tunnistusega hooldustöötajate rendileandmine vastuvõtva asutuse (kasutajaettevõtja) hooldusteenuste osutamiseks otseselt hoolekande ja sotsiaalkindlustusega seotud tehingutena on tingimata vajalik, kui vastuvõttev asutus ei saa ilma töötajateta tegutseda?

(1) ELT L 347, lk 1.

Duravit AG jt 25. novembril 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 16. septembri 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-364/10: Duravit AG jt *versus* Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-609/13 P)

(2014/C 71/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellandid: Duravit AG, Duravit SA, Duravit BeLux SPRL/BVBA (esindajad: advokaadid U. Soltész, *LL.M.*, ja C. von Köckritz)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Euroopa Liidu Nõukogu

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad:

1. Tühistada Üldkohtu (neljas koda) 16. septembri 2013. aasta otsus kohtuasjas T-364/10 osas, milles sellega jäeti rahuldamata apellantide hagi;

2. tunnistada ELTL artikli 263 neljanda lõigu alusel Euroopa Komisjoni 23. juuni 2010. aasta otsuse K(2010) 4185 (lõplik) (Juhtum COMP/39.092 — Vannitoa seadmed ja sisustus) artikli 1 lõige 1, artiklid 2 ja 3 apellante puudutavas osas täielikult tühiseks;

3. teise võimalusena (nõue nr 2) tühistada apellantidele nimetatud otsuses määratud trahv või vähendada oluliselt selle suurust;

4. kolmanda võimalusena (nõuded nr 2 ja 3) saata asi tagasi Üldkohtule uue otsuse tegemiseks vastavalt Euroopa Kohtu otsuses toodud õiguslikule hinnangule;

5. mõista igal juhul komisjonilt välja apellantide kohtukulud Üldkohtus ja Euroopa Kohtus.

Väited ja peamised argumendid

Apellandid tuginevad apellatsioonkaebuses kokku kuuele väitele.

Esiteks rikkus Üldkohus määruse nr 1/2003 artiklit 31, süütuse presumptsiooni ja õigust õiglasele kohtulikule arutamisele (põhiõiguste harta artikkel 47 ja artikli 48 lõige 1 koostoimes artikli 52 lõikega 3 ning Euroopa inimõiguste konventsiooni artikli 6 lõiked 1 ja 2), kuna ta keeldus hoolimata sõnaselgest taotlusest kontrollimast vaidlustatud otsust täies ulatuses, lähtus eeldusest, et komisjoni tuvastatud asjaolud ja õiguslikud seisukohad on õiged ega kasutanud piisavalt enda kaalutlusõigust trahvisumma kindlaksmääramisel.

Teiseks rikkus Üldkohus ELTL artiklit 263, apellantide õigust tõhusale õiguskaitsevahendile (põhiõiguste harta artikli 47 lõige 1) ja menetlusliku võrdsuse põhimõtet, kuna ta ei kontrollinud piisavalt õiguspärasust ja ületas enda kontrolli piire apellantidele ebasoodsas suunas.

Kolmandaks moonutas Üldkohus mitu korda toimiku sisu ilmselt ja otsust mõjutaval viisil ning rikkus selle tagajärjel õigusnormi ja tõendamismenetluses tunnustatud põhimõtteid.